

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria A

Warszawa, dnia 17 października 2017 r.

Pozycja 63

POSTANOWIENIE

z dnia 11 października 2017 r.

Sygn. akt K 17/16

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Julia Przyłębska – przewodniczący
Henryk Cioch
Grzegorz Jędrejek
Zbigniew Jędrzejewski
Leon Kieres
Mariusz Muszyński
Justyn Piskorski
Piotr Pszczółkowski
Małgorzata Pyziak-Szafnicka
Stanisław Rymar
Piotr Tuleja
Michał Warciński – sprawozdawca
Sławomira Wronkowska-Jaśkiewicz
Andrzej Zielonacki,

po rozpoznaniu, na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 października 2017 r., wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich o zbadanie zgodności:

- 1) art. 1 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. Nr 254, poz. 1700, ze zm.) w zakresie, w jakim ogranicza zakres zastosowania ustawy do sytuacji naruszenia zasady równego traktowania ze względu na zamknięty katalog przesłanek dyskryminacyjnych z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji,
- 2) art. 6 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną w zakresie dostępu i warunków korzystania z zabezpieczenia społecznego, usług, w tym usług mieszkaniowych, rzeczy oraz nabywania praw lub energii, jeżeli są one oferowane publicznie z art. 32 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji,
- 3) art. 7 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na płeć, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację

seksualną w zakresie opieki zdrowotnej oraz oświaty i szkolnictwa wyższego z art. 32 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji,

- 4) art. 6 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na niepełnosprawność w zakresie dostępu i warunków korzystania z zabezpieczenia społecznego, usług, w tym usług mieszkaniowych, rzeczy oraz nabywania praw lub energii, jeżeli są one oferowane publicznie oraz art. 7 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy powołanej w punkcie 1 w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na niepełnosprawność w zakresie opieki zdrowotnej oraz oświaty i szkolnictwa wyższego z art. 5 ust. 2 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169),

p o s t a n a w i a:

na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) umorzyć postępowanie.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

I

1. Rzecznik Praw Obywatelskich (dalej: Rzecznik) 31 marca 2016 r. skierował do Trybunału Konstytucyjnego wniosek o stwierdzenie niezgodności art. 1 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania (Dz. U. Nr 254, poz. 1700, ze zm.; dalej: ustawa o równym traktowaniu) w zakresie, w jakim ogranicza zakres zastosowania ustawy do sytuacji naruszenia zasady równego traktowania ze względu na zamknięty katalog przesłanek dyskryminacyjnych z art. 32 w związku z art. 2 Konstytucji; art. 6 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy o równym traktowaniu w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną w zakresie dostępu i warunków korzystania z zabezpieczenia społecznego, usług, w tym usług mieszkaniowych, rzeczy oraz nabywania praw lub energii, jeżeli są one oferowane publicznie z art. 32 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji; art. 7 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy o równym traktowaniu w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na płeć, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną w zakresie opieki zdrowotnej oraz oświaty i szkolnictwa wyższego z art. 32 ust. 1 w związku z art. 45 ust. 1 Konstytucji; art. 6 w związku z art. 13 ust. 1 ustawy o równym traktowaniu w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na niepełnosprawność w zakresie dostępu i warunków korzystania z zabezpieczenia społecznego, usług, w tym usług mieszkaniowych, rzeczy oraz nabywania praw lub energii, jeżeli są one oferowane publicznie oraz art. 7 w związku z art. 13 ust. 1 tej ustawy w zakresie, w jakim nie zakazuje nierównego traktowania osób fizycznych ze względu na niepełnosprawność w zakresie opieki zdrowotnej oraz oświaty i szkolnictwa wyższego z art. 5 ust. 2 Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzonej w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. (Dz. U. z 2012 r. poz. 1169).

Przyjęcie ustawy, w której znajdują się zaskarżone przepisy, miało na celu dokonanie wdrożenia następujących dyrektyw unijnych:

1) dyrektywy Rady 86/613/EWG z dnia 11 grudnia 1986 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn pracujących na własny rachunek, w tym w rolnictwie, oraz w sprawie ochrony kobiet pracujących na własny rachunek w okresie ciąży i macierzyństwa (Dz. Urz. UE L 359 z 19.12.1986 r., s. 56);

2) dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz. Urz. UE L 180 z 19.07.2000 r., s. 22);

3) dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz. Urz. UE L 303 z 2.12.2000 r., s. 16);

4) dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług (Dz. Urz. UE L 373 z 21.12.2004 r., s. 37);

5) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja preredagowana) (Dz. Urz. UE L 204 z 26.07.2006 r., s. 23).

2. W piśmie z 7 marca 2017 r. Marszałek Sejmu przedłożył wyjaśnienia w sprawie, jednocześnie wnosząc o umorzenie postępowania na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072; dalej: otpTK).

3. W piśmie z 28 marca 2017 r. stanowisko w sprawie wyraził Prokurator Generalny, według którego postępowanie podlega umorzeniu na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 otpTK.

4. Rzecznik pismem z 13 kwietnia 2017 r. cofnął w całości wniosek z 31 marca 2016 r. i wniósł o umorzenie postępowania w niniejszej sprawie.

II

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 56 ust. 2 pkt 1 otpTK wnioskodawca może wycofać wniosek do rozpoczęcia rozprawy. Z kolei w myśl art. 59 ust. 1 pkt 1 otpTK cofnięcie wniosku powoduje konieczność umorzenia postępowania.

W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego przyjmuje się, że możliwość cofnięcia wniosku przed rozpoczęciem rozprawy należy do swobodnego uznania wnioskodawcy i jest jednym z przejawów zasady dyspozycyjności, na której opiera się postępowanie przed Trybunałem Konstytucyjnym (por. postanowienia TK z: 4 marca 1999 r., sygn. SK 16/98, OTK ZU nr 2/1999, poz. 26; 8 marca 2000 r., sygn. K 32/98, OTK ZU nr 2/2000, poz. 64; 13 września 2000 r., sygn. K 24/99, OTK ZU nr 6/2000, poz. 192; 9 września 2002 r., sygn. K 43/01, OTK ZU nr 5/A/2002, poz. 69; 27 maja 2003 r., sygn. K 43/02, OTK ZU nr 5/A/2003, poz. 45; 27 listopada 2006 r., sygn. K 44/05, OTK ZU nr 10/A/2006, poz. 163; 15 stycznia 2007 r., sygn. K 17/06, OTK ZU nr 1/A/2007, poz. 6; 13 marca 2007 r., sygn. K 3/06, OTK ZU nr 3/A/2007, poz. 35; 15 lipca 2010 r., sygn. K 21/09, OTK ZU nr 6/A/2010, poz. 64; 17 listopada 2010 r., sygn. K 6/10, OTK ZU nr 9/A/2010, poz. 113; 22 listopada 2011 r., sygn. K 16/09, OTK ZU nr 9/A/2011, poz. 101; 16 czerwca 2015 r., sygn. K 30/13, OTK ZU

nr 6/A/2015, poz. 92; 6 lipca 2016 r., sygn. K 10/14, OTK ZU A/2016, poz. 53; 6 lipca 2016 r., sygn. K 21/16, OTK ZU A/2016, poz. 54). Pogląd ten pozostaje aktualny również po wejściu w życie ustawy o organizacji i trybie postępowania przed TK.

Z powyższych względów Trybunał Konstytucyjny postanowił jak w sentencji.